

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1834 Η Αθήνα ονομάζεται πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους, με διάταγμα της αντιβασιλείας.

1851 Κυκλοφορεί το πρώτο φύλο της εφημερίδας «New York Times».

1924 Το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών εγκρίνει το καταστατικό ίδρυσης της ΑΕΚ.

1931 Με Προεδρικό Διάταγμα της κυβέρνησης του Ελευθερίου Βενιζέλου καθορίζεται στα 10 ναυτικά μίλια ο εθνικός εναέριος χώρος της Ελλάδας.

1946 Η Εντίθ Πιάφ δίνει συναυλία στο Θέατρο Κοτοπούλη στην Αθήνα. Η 31χρονη γαλλίδα τραγουδίστρια θα γνωρίσει τον 25χρονο ηθοποιό Δημήτρη Χορν και θα τον ερωτευτεί σφοδρά, χωρίς ανταπόκριση.

2013 Ενέδρα θανάτου για τον 34χρονο ράπερ Παύλο Φύσσα (Killa P.) στην Αμφιάλη. Δράστης ο 45χρονος χρυσαυγίτης, Γιώργος Ρουπακιάς, ο οποίος τον μαχαίρωσε στην καρδιά.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1905 Γκρέτα Γκάρμπο, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο της Γκρέτα Λοβίσα Γκούσταφσον, σουηδή ηθοποιός.

1942 Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, γερμανός πολιτικός

1956 Γιώργος Κιμούλης, ηθοποιός και σκηνοθέτης του θεάτρου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1783 Λέοναρντ Όιλερ, ελβετός μαθηματικός. (Γεν. 15/4/1707)

1970 Τζίμι Χέντριξ, αμερικ. ρόκερ.

1994 Αλέξης Ακριθάκης, διακεκριμένος ζωγράφος. (Γεν. 1939)

Η Αθήνα, πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους

Η Αθήνα ήταν μια μικρή ημι-έρρημη και μισοκατεστραμμένη πόλη (από τις αλλεπάλληλες πολιορκίες κατά τη διάρκεια του Αγώνα της Ανεξαρτησίας), όταν έγινε πρωτεύουσα του νέου Βασιλείου της Ελλάδας το 1833.

Μετά την απελευθέρωση, με πρωτοβουλία του Βασιλιά Όθωνα, η Αθήνα χαρακτηρίζεται νέα πρωτεύουσα. Το 1834 ανοικοδομείται και σχεδιάζεται η επέκταση της προς βορρά της παλαιάς πόλης, από τους αρχιτέκτονες Σταμάτη Κλεάνθη, Έντουαρτ Σάουμπερτ (Eduard

Schaubert) και τον βασιλικό σύμβουλο Λέο φον Κλέντσε (Leo von Klenze).

Ως πρωτεύουσα του νέου ελληνικού κράτους και κέντρο των πολιτικών εξελίξεων, η Αθήνα υπήρξε τόπος γεγονότων-οροσήμων της νεότερης ελληνικής ιστορίας. Τις επόμενες δεκαετίες η Αθήνα ανοικοδομήθηκε κατά τα πρότυπα σύγχρονης πόλης. Η επόμενη φάση μεγάλης επέκτασης ήταν το 1923 μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, οπότε πολλές γειτονιές δημιουργήθηκαν, κυρίως άναρχα, από πρόσφυγες της Μικράς Ασίας.

Εδώ έγινε η Επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου το 1843, που αναδιόρθωσε την πολιτειακή φυσιογνωμία του κράτους. Η πόλη έγινε θέατρο πολυάριθμων κινημάτων και πραξικοπημάτων για περισσότερα από 50 χρόνια, από το στρατιωτικό κίνημα στο Γουδί, τα πολυάριθμα κινήματα του ελληνικού μεσοπολέμου έως το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου του 1967. Εδώ παίχτηκε η πρώτη πράξη του Ελληνικού Εμφυλίου, τα Δεκεμβριανά, όπως επίσης αποκαταστάθηκε η κοινοβουλευτική δημοκρατία μετά την πτώση της Χούντας το 1974.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Οι πρόσφυγες και το φάντασμα του εθνικισμού

Το όραμα της ενωμένης Ευρώπης σπρίχθηκε, οικοδομήθηκε, προχώρησε ως αντίβαρο στις στενές εθνικιστικές αντιλήψεις που οδήγησαν στις τραγωδίες των μεγάλων πολέμων. Παρά τα προβλήματα της εδώ και δεκαετίες η Ευρώπη, υπήρξε ένας καταξοχόν χώρος ανεκτικότητας, που δέχθηκε εκατομμύρια πρόσφυγες και μετανάστες που την αναγνώρισαν ως τη νέα τους πατρίδα. Οι εθνικιστικές και μικροκομματικές αντιδράσεις που παρακολουθούμε τις τελευταίες εβδομάδες, απέναντι στο νέο κύμα προσφύγων, αποτελούν πλήγμα στις ιδέες, τον πολιτισμό, την πολιτική των ανοιχτών συνόρων που έχει καταφέρει να οικοδομήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η αδυναμία του συμβουλίου υπουργών να αποφασίσει για την κατανομή ενός μέρους μόνο των προσφύγων, λόγω των αντιδράσεων ορισμένων

πρώην ανατολικών χωρών, αν δεν επιλυθεί αποτελεί μια βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Δεν αμφιβάλλει κανείς ότι το πρόβλημα είναι τεράστιο και δύσκολα διαχειρίσιμο. Είναι παράλογο όμως πριν μερικές μέρες οι γερμανοί να υποδέχονται και να αγκαλιάζουν τους πρόσφυγες και μετά να κλείνουν τα σύνορα, γιατί οι άλλες χώρες δεν δέχονται να υποδεχτούν ένα μικρό μερίδιο προσφύγων.

Όπως δεν έχει καμιά λογική να αφήνονται χώρες, όπως η Ελλάδα που δέχεται λόγω απόστασης τη μεγαλύτερη πίεση να αντιμετωπίσει το πρόβλημα μόνη της με κάποια, ελάχιστη κι αυτή, οικονομική βοήθεια. Η μεταναστευτική και προσφυγική κρίση υπερβαίνει κατά πολύ τις δυνατότητες οποιασδήποτε χώρας να την αντιμετωπίσει.

Η Ευρώπη χρειάζεται επιτέλους να δει το πρόβλη-

μα στην ουσία και στο πραγματικό μέγεθος του και να χαράξει μια συνολική πολιτική που θα κατανέμει το κόστος και τις ευθύνες. Δεν γίνεται από τη μια να θρηνούμε για τα αθώα θύματα που πνίγονται καθημερινά στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο προσπαθώντας να επιβιώσουν από την ανθρωποφαγία και από την άλλη να σφυρίζουμε αδιάφοροι, για αυτούς που καταφέρνουν να επιβιώσουν.

Εύκολες λύσεις προφανώς δεν υπάρχουν. Αλλά δεν μπορεί η Ευρώπη να θυσιάσει τον ανθρωπισμό και τον πολιτισμό της επειδή ορισμένοι πολιτικοί καιροσκόποι τροφοδοτούν τα φαντάσματα του εθνικισμού και του ρατσισμού. Είναι η ώρα των ηγετών να αποδείξουν ότι οι ιδέες και οι αντιλήψεις της ευρωπαϊκής ενοποίησης, υπερβαίνουν εθνικιστικά στερεότυπα και στενά οικονομικά συμφέροντα